

מסכת
פרוהבישן

מן

תלמוד בטלי

עם פירוש הקונדס ותופסת חדשות

מאת המפורסם רעוו. גרשון קיש

מחירו דולר אחד

REV. GERSON KISS
70 So. 3rd Street, Brooklyn, N. Y.
Tel. Greenpoint 7818

Copyright, 1929

by

Rev. Gerson Kiss

לשחוק אמרתי מהולל (קהלה ב') א"ת מהולל אלא מהולל (בשורק)

ותגער בשמן לבל יבקרני :

המסכת הזאת היא כלה צחות ומילי דבדיחותא. ואין מורין על ידה.
לא להטיח דברים כלפי מלכותא דרקייע ח"ו ולא כלפי מלכותא דארעא. כי
דינא דמלכותא דינא. גם לא לרדוף אחר הכבוד והגדולה, אך למצוא על ידה
מעט מרף לנפשי לעת זקנתי כל עוד נשמה באפי. מובן מזה שאל יעז
איש להדפיס את המסכת בלי רשיוני הן בשם זה והן בשם אחר כי יש דין
בישראל וגם במדינה. והוא רחום יכפר עון :

המחבר

רעון. גרשון קיש

בעל מגיה ס"ת ונבואים.

הכל שותין. נגמרא מפרש פלוגתייהו: ומי מטלטלין משקין. תימא אפשר לעבדי פרוהבישן. יב ט: ארצות הנרות. עירוב הנרות דלא גרע מטלטול משא בשבת ארצות שנתאחדו וקורין להן אמריקה: דליכא חשדא. שאף מחוקקי החוקים לעזמן שותים: והתניא, בניחותא: גשיל. גשיל המדינה פרוהדינט זלע"ז: פתחי ציבון. סולרס זלע"ז: אסיא רופא: רדיקל. אפיקורס: הרני. מקנל פדיונות ונותן זרכות וי"א אף סגולות. וקמיעות: הגבלי. כותב פתקאות לדורשין פני הרני: ניתא חירא. בית זושנגטון שדרים זבן כל הפרוהדינטן ונקראת וייטהוויז זלע"ז: עגלות. אטא טרוקס זלע"ז: ולין

הכל שותין. תימא אפשר לעבדי פרוהבישן. יב ט: ארצות הנרות. עירוב הנרות דלא גרע מטלטול משא בשבת מרשות לרשות. וי"ל דגשילי אמריקה. לין בקילין זדיני עירובין והורו ליה הוראה שעה: אסיא. רופא. ימטי משקה חריפתא מהמשלה על סמי רפואות וא"כ אית ליה משקה תדיר: והמנגנות. אית ספרים גרסי והמשוררים. אכל תנא לידן רנותא לשמעין דאף בתולות שותות: וק"ל: צפוריא

שותין ושתיותן כשרה. אחד אנשים ואחד נשים ועבדים ושפחות. ר' שתיין אומר אף חרש שומה וקמן: גמ' תנא היכא קאי דקתני הכל שותין וכו' פשיטא. אמר רב גרגון.

תנא בארצות הברית בעדנא גזרתא דפרוהבישן קאי וסלקא דעתך אמינא דינא דמלכותא דינא. קא משמע

לן כי אמרינן דינא דמלכותא דינא היכא דליכא חשרא אבל היכא דאיכא חשרא לא אמרינן. והתניא הכל שותין. נשיא ושומר. ראש העיר ומנקין פתחי ביבין. אסיא ועגלון. רב ורדיקל. הרבי והגבאי. החזן והמנגנות. הגלח והשופט. השמש וכל הקהל. ומי איתא נשיא שתיין. אין. כדרכ יינא דאמר רב יינא סח לי הני כותבי עתיין שבעדנא דפסקא מלכות וילסון הוציא מביהא חירא תשע עגלות טעונין ליקר וכל מיני משקין חריפין. ומי מטלטלין משקין ממקום למקום. אמר רב לחאי שאני מר וילסון דגברא רבה הוה

והותרו

ואין כרגש נשתיין. אבל לאחר שתייתן בפוריא. פי' נקונדס תרתי משמע. כרגש טונל: צפוריא. תרתי משמע: ול"ת הא ללו אורה ארעא לשתות נמטה. ומרחמין עליהו. תשמיע. וי"ל שעת גזרת פרוזישן שאני דשותין בכל מקום ואפילו צנית הכסא: ומי איכא נשיא שתיין. ול"ת הא אמריין לעיל שגר וילסון הוציא נצית הלנן ט' עגלות טעונות משקין. וי"ל היא דלעיל משכחת לה דנענמו לא שתי. אלא קרוציו ויורחים אבל הא צפירוש אמר שהשאי שותה וק"ל:

והותרו ליה. אמר מר תשע עגלות מעוניין ליקר. מאי ליקר אמר רב שכרן משקה-הריפתא ורכה ואינן כרגש בשתייתן. ואלו המשקין שאנו שותין בפוריא דכתיב ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר אל תקרי ויקר אלא ליקר. ועוד דריש רב שכרן, מאי דכתיב ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. אורה זו יין שרף שכל המורידו לתוכו יאירו עיניו. שמחה זו היין דאין שמחה אלא ביין שנ' ויין ישמח לבב אנוש. ששון דמאי דשמחה דכתיבי גבי הדדי. ויקר כדאמרן: גופא הכל שותין נשיא ושומר וכו'. ומי איכא נשיא שתיין. א"ר בבבוקאי אין דכתיב אשר נשיא יחטא. מתקיף ליה רב סבאן ממאי דההיא יחטא קאי על שתיה. אלא אמר לך רב בבבוקאי אתיא גזרה שוה כתיב הכא אשר נשיא יחטא בשגגה וכתיב התם וגם אלה ביין שגו. שגגה שגגה לגזרה שוה. אלא מעתה כל הקהל נמי דכתיב ואם כל עדת ישראל ישגו. אין הכי נמי: ועבדים ושפחות: למה ליה למתני עבדים ולמה ליה למתני שפחות. צריכא. דאי תנא עבדים הוה אמינא עבדים אין דמרי נפש נינהו. דכתיב תנו שכר לאובד ויין למרי נפש אל תקרי לאובד אלא לעבד. אבל שפחות דלאו מרי נפש הן וזימנין דמריהן מחבבין אותן יותר מנשותיהן. נושקים אותן ומרחמין עליהו אימא לא. צריכא. ואי תנא שפחות הוה אמינא שפחות אין. הוואיל דמריהן מחבבין אותן וא"כ דומיא דנשיא הן, אבל עבדים שאינן חביבין על מריהן אימא לא צריכא: רב שתיין אומר אף חרש שומה וקמן: במאי קמפלגי

תנא

מה מרגלי משה שותים, דכתיב ואלכל ענבים ואשכול ענבים. פי' נקונדס וסתם וסתם ענבים לין. והשקה את האשה. ענבים לין, תימא. מינה ליה הא, אפשר נכוסה משתעי קרא: המים המרים. תנא דין סנירי ליה דזהו יין שרף: איכא דמתני וכו'. פלוגתא דת"ק ור' שתיין: נקוניא. נקלפים: גני' הכי הוה, והנה גני' ששים ושש. והוא משחק וכן נשן ונקרא משחק ששים ושש:

תנא קמא סבר כתיב וישב העם לאכל ושתו. העם ולא חרש שומה וקמן. ורב שתיין סבר חרש אתיא ממרגלי יהושע דכתיב שנים אנשים מרגלים חרש. ובמרגלי משה כתיב ואשכול ענבים וישאהו וכו' מרגלים מרגלים לגזרה שוה מה מרגלי משה שותים אף מרגלי חרש שותים. שומה דכתיב והשקה את האשה המים המרים. קמן דכתיב אם קמן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל נתתיך. קמן דומיא לראש וראש שותה כדאמרן. ואי בעית אימא מהכא ויחפש בגדול החל ובקמן כלה וימצא הנביע. אלמא קמן שותה דאי לא תימא הכי גביע למה ליה: איכא דמתני לה הכי. כתיב ואם כל עדת ישראל ישגו. ת"ק סבר עדת ישראל ולא חרש שומה וקמן ור' שתיין סבר עדת ישראל אף חרש שומה וקמן במשמע: אמר מר וישב העם לאכל ושתו ויקומו לצחק. אמר רב כרזא וישב העם לאכל כלל ושתו פרט ויקומו לצחק חזר וכלל. כלל ופרט וכלל אין בכלל אלא מה שבפרט מה הפרט מפורש שתיה אף כל אכילה וצחיקה שתיה. דריש רב צחקן ויקומו לצחק. לצחק בבבויא. נאמר כאן ויקומו לצחק ונאמר להלן והנה יצחק מצחק. צחוק צחוק לגזרה שוה. מתקיף ליה רב שחקן מנלן דיצחק מצחק בבבויא הוה. אלא אמר לך רב צחקן כתיב והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו והנה בגימטריא הכי הוה. דרש רב זיפן מאי דכתיב והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולם כמנים ושקדים. כולן מיני משקין

הן

דמלכא טפשא. להשורש מלך טפס היה : ואין טוב אלא יין. ואעפ"י דקימח לן לין מלכא הכימח. שלמה. ושתה גלג טוב ייך טוב אלא תורה. שנאמר כי לקח טוב נתתי שלמה אמרה : נחמת דרגא. אעפ"י דנכת בכ"ף והסת נחית אלגל כיון דגוים הן נמנעא לא דק : הכל שותים. מתניתין דלעיל : בהמה היה ועוף ודגים. פלוגתיהו מפרש גמ' : ייך. ואומר וטוב לב משתה תמיד. מאי ואומר, וכי תימא

הני מיגלי במלכא טפשא אבל מלכא הכימא לא. תא שמע ושתה בלב טוב ייך. וכי תימא ה"מ במלכים אבל אינשי סתמא לא. תא שמע וטוב לב משתה תמיד. נכאת זה היין דאתיא גזרה שוה נאמר כאן נכאת ונאמר להלן נחות דרגא נסיב אתתא מה להלן יין אף כאן יין. ולומ' זה היין שנאמר ותשקין בנות לומ' את אביהן יין. במנים זה היין שכל אחד מתאמץ להורידו בכמנו. שקדים זה היין שכל אחד שוקד לשתותו. אמר רב חמרא בא וראה שמידת יעקב אבינו היה כפלים ממידת סוחר מוצרים. דאילו בסוחר מוצרים היה תלתא מיני משקין. דכתיב וגמליהם נושאים נכאת וצרי ולומ'. וביעקב הוה שיתא מיני משקין. צרי דבש נכאת ולמ' במנים ושקדים : תנן הכל שותים אנשים ונשים ועבדים ושפחות. רב שתיין. אומר אף חרש שומא וקמן. לימא מתניתין דלא כתנאי דתניא הכל שותין וכו' רב שכן אומר אף בהמה היה ועוף. רב חמרא אומר אף דגים שבים. לעולם אימא לך מתניתין כתנאי. ואמאי לא קחשיב תנא דידן בהמה היה ועוף

הכך דקחשיב נמתניתין. וענדים ושפחות וכו' : כלאי בהמה היה ועוף אינם נעלי שתייה י"ג יין ושכר וקש' דרב שכרן : איש כפרי. הדר נכפר : עמד ושפך. הפין מפסוקא דינוקא שרגלי זולכותא נאורחא והולכים לנכרו : דגים שנים וכו'. קש' אדרב אמר : נויין. דגים : הנוטין שמו. כי ידוע טנע הדגים לשגשג יורד הס פותחים את פיהן וחוטפין הטיפין וסגרי גשמים יורדין : חולקא נגבייכו. לשתות עמכס : דילא לי אטמא וכו'. כלאי שתייה עמנו : ליתן את הדין על שקיקו גזרת פרוהבישן : נמדרות

והזינא נזנין שוכבין על חוף ימא נקמינן בידיהו ואיייתין לביתא ובשלון. בשעת אכילתן טעמינן טעמא די"ש ולא ידעינן מאי האי. לבתר נתודע לן שבאורתא שפכי שומריא דמלכותא משקה חריפתא תוך ימא שויין אלפי סלעין. והנונין שתייה ונשתכרו : אמר רבא בר בר חמרא זימנא חדא הוה אזלינן במדברא והזינן הני אווזי דשמימן גדיפיהו משכרתייהו וקא נגדי נחלי דינא שרפא מתותייהו אמינא להו אית לי חולקא בגבייכו בעלמא הדין. חדא הילא לי אטמא וחדא דילא לי גדפא כי אתאי לקמיה דרב זיפן אמר לי עתידין הקונגרם ליתן את הדין : מתני'

אנשים ונשים ליתן את הדין. פי' הקונגרם על שקיקו מה עזידייהו. גזרת פרוהבישן. הכי אווזי נמדברא שכורין הוהו. וי"ל לא על האווזין עתידין ליתן את הדין אלא על הי"ג ששצילן נשפכו נמדברא : י"ג

ועוף משום ששתייתן אינן תדיר אלא זימנין דאיתרחיש להון דשתי. אבל הנך דקחשיב במתניתין שותין בכלי יומא וכולי לילתא. מתיב רב סבא מכדי בהמה היה ועוף מה עבידתייהו א"ל רב שכן מעשה הוה באיש כפרי דעביד י"ש במרתא. זימנא חדא הרגיש שלכו נוקפו. אמר ליה לינוקא פסוק לי פסוקיך. אמר ליה. יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארת. מיד עמד ושפך כל הי"ש החוצה ברשות שאינו שלו. אהו בהמות חיות ועופות ושתו עד שנשמשו מרגליהן ונפלו ולא הוה מנכרא בהון רוח חיין. אלמא דכשעת פרוהבישן שותין אף בהמה היה ועוף : תינח בהמה היה ועוף אבל דגים שבים מאי עבידתייהו. אמר לך רב חמרא בדידי הוה עובדא זימנא חדא אזלינא בצפרא למבילתא בימא

מתני' נמדורות תתאין. מרתף. סילר. י"ש יין ושכר דהשיני. שאין שמחה בלא י"ש
 בלע"ז: עליות עלאין. טאפילור בלע"ז: יין ושכר: ואומר ר"ט דהשיני משום שלקחין
 אלקהל. נגמ' מפרש: בדמים יקרים כדמפרש:
 עץ אלקהל. לא הוי למשתיה וממכרין בהנותא לנצטין:
 גמ' נשעת הגזרה. פרוהבישן: ח"ת על קהל בלא אלקהל. עי"ן ואל"ף מתחלפות במלא אהח"ע: מדי דהוי אבשר ודגים. נצר ודגים ג"כ אסירי לדין משום סכנתא אכל לעכו"ם ליתא סכנתא בתערובות נצר ודגים:
 כל המשקין כשרין לשתיה. משקין הנעשין במדורות תתאין ובעליות עלאין. ואפילו משקין שנעשין מאל-קהל. רב שתיין אומר אף משקין מעץ אלקהל:
 גמ' אומר רב חמרא לא שנו אלא בשעת הגזרה אבל בשעת חירות לא הותרו כל המשקין חוץ ממשקין שנעשין בבתי חרושת והבאין ממדינת הים. מאי בתי חרושת. בתי פקטורי משקין עם מכונות שונות והמשקין יוצאין מזוקקין ומצורפין שבעתים. זה הכלל בשעת החירות לא הותרו. אלא משקין שופרא דשופרא הראויין למתדרין מן המתדרין: גופא. א"ר חמרא לא שנו אלא בשעת הגזרה וכו'. אומר רב כדא בשעת הגזרה כל המשקין מתוקין הן. דכתיב מים גנובים ימתקו. והלוא דברים קל וחומר ומה מים דלא חשיבי כלל ואפילו הכי אם הם גנובים ימתקו. י"ש יין ושכר דחשיבי ונקנין בדמים מרובים ושותין אותן לתיאבון על אחת כמה וכמה: ואפילו משקין הנעשין מאלקהל: מאי קרא. א"ר חרפן אומר קרא וכפר הכהן על קהל עדת ישראל אל תקרי על קהל אלא אלקהל. מתיב רב שכרן אי כשרין לשתיה כפרה למה ליה. אלא אומר רב חרפן ההיא כפרה לאו בשעת הגזרה משתעי: רב שתיין אומר אף משקין מעץ אלקהל: ומי הותרה. מכדי עץ אלקהל סכנה היא וגמירי סכנתא חמירי מאיסורא. אומר לך רב שתיין לדין אסירי אבל לדידהו מותרת מדי דהוה אבשר ודגים ומעשה בתרי עכו"ם ששתו עץ אלקהל

מתני'

גמ' אומר רב חמרא לא שנו

אל תקרי נחור אלא נחיר. כלומר נחיר. ואם אין שמחה אין חיים שאל' שמה נחור היצורים: נמדינת פלייניאל. וכן בגליילא וכו'. תימאל. אמאי לא הביא קרא ויין שמחה קורין לשרוק חירק: חייס. וי"ל דההוא קרא סיקרא. צנע: אלקהל. חד נח נפשית וחד סימא. לניבאל. עץ אלקהל: מעשה לשתור. חסורי מחסרא נמתים חפשי סומא: והכי קתני לדין אסירי חשוכ כמת: מה להפסיד. ולדידהו מותרת וה"מ בשותין דבלאו הכי הוא סומא: כשיעור אבל יותר מכשיעור אף לדידהו אסירי ומעשה בתרי עכו"ם ששתו יותר מכשיעור וכו'. אי הכי אדנתו לדין אסירי ולדידהו מותרת ליפלוג וליתני בדידה כמה דברים ואמורים בשותין כשיעור אבל יותר מכשיעור אף לדידהו אסירי. אלא אומר לך רב שתיין לעולם אימא לך לדידהו נמי אסירי ובשעת הגזרה שאני דבלאו משקה כלל איכא סכנתא מפי. שנאמר יהודה וישראל רבים אוכלים ושותים ושמחים. אם אין שתיה אין שמחה ואם אין שמחה אין חיים. שנאמר שמח בחור בילדותך וימיבך לבך בימי בחורתך אל תקרי בחור אלא בחיר שכן במדינת פליינא קורין לבחור בחיר: ההוא חברייה דיתבי ושתי ולא מסתייע להו וכספא אולי מכיסן ונשתייר לחד מנהון פלגא דוויי אויל לחנותא דסיקרא וזבין אלקהל דציבא בפלגא דוויי ערבינן במיא ושתי. בצפרא אשכחי כולהון שוכבין מתתאי לתכא כמעט בלי רוח חיים ואייתניהון לבית החולים פלגא מנתון מתו ופלגא סימא. ותני עלה ששתו יותר מכשיעור: ואמר רב שתיין מיום שנגזרה גזרת פרוהבישן נתחלקו דיירי ארעא לתלתא כתות. כת אחת מתה. כת שניה סימא. כת שלישית שותין י"ש יין ושכר על שלחנות וכסאות לקיים מה שנאמר והשתיה כדת: אומר רב שכרן סומא מותר בכל המשקין בכל עדן ועדן ובכל אתרא ואתרא שנאמר במתים חפשי. ואמר רב שכרן סומא מותר בעץ אלקהל. מאי קרא. אמך רב שכרן הא לא צריך לקרא סברא הוא כיון דלית ליה מה להפסיד: ואמר רב שכרן מאי דכתיב ויין

מתני'

והכסף יענה את הכל. היינו שחד ואין לך מתני': משקין בית השלחין. פי' נקודים שחד גדול כשחד סני' פרוהבישן. מתני' שלשי הכפרים עושין נשדות וניערות. והן משקין בית השלחין. נקראים נוטלי כדתן משקין שלשי הכפרים. ישמח חיים זו יין פרוהבישן. לקמן: עושין נשדות וניערות. אמר רב דנא ממאי ארכיסר יומין. לאודוקל שדות מתרגמין שלחין: דילמא יין דכולא עלמא ישמח יוס ויתר אלל קנל נפקע חיים. אמר ליה סמיא שפיל דמתיתין הוה נהיג לסיפא דקרא. והכסף יענה קן: את הכל: שלמח

מתני' משקין בית השלחין מותרין לכל אדם ואפילו למהדרין מן המהדרין מפני שבני הכפרים זוקקין וצורפין עד שניתהוו כהמשקין שנעשין בכתי פקטורא:

גמ' תנו רבנן כיצד עושין משקין. נוטלין חד ממיני דגן או פירות תפוחי אדמה. אבטיחים. ושורין אותן ארכיסר יומין בכלי דציבי עד שנתחמצו וא"כ שופכין אותן בדרך נחושתא סתום מכל רוח ומבשלין. הקיטור ידחק על ידי צינור דק כרוך כנחש שוככת במיא קריא וסוף הצינור חוצה לה. ובעדנא שהקיטור ידחק מהצינור יטיף טיפין ואתן המיפין הן יין שרף. וכשמבשלין אותן זימנא תניינא הוה מזוקק טובא. וכן זימנא תליתאה עד שנתהוה מזוקק ומצורף זך ונקי וטיב בטעמא. אנשי עירות מבשלין רק חדא זימנא מפני שמתיראין מנטורי קרתא ויעשו במהירות. אבל אינשי דכפרי אינן מתיראין כל כך ומבשלין כמה זימנין והי"ש נפיק שופרא דשופרא בריחא טבא ואלא הא דתנן משקין בית השלחין מותרין לכל אדם ואפילו למהדרין מן המהדרין: רב יינא בעי למעבד י"ש ולא הוה ליה הני מכשירין. ובעי מרב שכרן אמר ליה אנת יתיב בבית מדרשא וצבית דאייתי לך הכא. פיק לשוקא ותיחזי דהני מכשירין מודבנין בכל הרחובות ובפרט ברחוב

באורי

נפקע הדוד. עקספלותן צלעין: לייט. קלל: שנאמר ושתה בלב טוב יינך. ול"ת לנחלי דמשוגעין. כדתניא להן: כדמר וילסון. לא הביא רחיה מפסוק כטוב לב המלך זיין. לעיל דף א': והתניא. וי"ל דהירי ליה להביא צניחותא: כי לקח טוב באורי. דודין ממידות שונות רחיה ממלך הכס ולא נתתי לכה. אלמא מקב וקביים ויותר. נפיץ ממלך טפש: ויותר בלקיחה: לשוקא וזבין הדוד עם כל נתי' הני המכשירין והתחיל לבשל

ולא ידע שצינור הדק הוה סתום ונפקע הדוד ותלהו חית הרותחות ירה ונפצה לכל הרחות ונעשה לו נס דלא פגעו בגופו. ואפילו הכי לייט למלכותא דארצות הברית. אמרי ליה היכא קא לייטת להון והא תנן הוי מתפלל בשלומה של מלכות. אמר להו ה"מ במלכות חכימא אבל במלכות שפשאה לא תנן. איכא דאמרי הכי אמר להו ה"מ במלכות חכימא אבל מלכותא דמשוגעין לא תנן: אבעי להו אם מותר בעשיית משקין או לא. מי אמרינן כיון דהותרו בשתיה הותרו בעשיה או לא אמרינן. תא שמע הכל שותין ושתיתן כשרה ואם איתא דאסירי בעשיה שתיה היכי משכחת לה. אלא שמע מינה דמותר בעשיה. אמר רב יבשן לא. לעולם אימא לך דאסירי בעשייה. ומשכחת לה דהוה ליה משקין מקמיה דגזרתא כדמר וילסון דתניא בעידנא דפסקא מלכות וילסון הוציא מביתא חיורא מ' עגלות מעונות ליקר וכל מיני משקין חריפין: ת"ש כל המשקין כשרין לשתיה מדקתני כל המשקין משמע אפילו משקין שנעשין בעדנא דגזרתא ש"מ מותר בעשיית משקין. שמע מינה: והתניא. מותר בעשיית י"ש יין ושכר לעצמן ומותר בשתייתן ומותר בלקיחתן. זה הכלל הכל מותר חוץ ממכירה ומטילטול. מתקיף לה רב בבבוק קבדי אסירי במכירה לקיחה היכי משכחת לה. אלא אמר רב טבאן לקיחה בהיתר מכירה באיסור. מאי קרא. אמר קרא כי לקח טוב נתתי לכם ואין טוב אלא יין שנאמר ושתה בלב טוב יינך:

הדרן עלך הכל שותין

מתני'

מתני' זימס. כל' נאכיות : צנתי משקלות. כאמנו חוה. פי' נקודס ערומה. כל' צתי מרזח : חנויות נופת. קנדי סטארס ערומה כאמנו חוה קודס שתפרו חגרות צלע"ז : כאמנו חוה. מעלי תלסה. וק"ל : כלומר ערומה : דגברא רנה. פליטשן צלע"ז : מוכרין יין וכל המשקין על מכירת יין לא על מורגלס. מרגלי משה : בכרכין בעירות. בחנויות העלמה : יוס לשה. ול"כ גזנמאסר יוס תחת שנה : בחצרות בשדות וכרמים וי"ש במדבריות ובימים ובכל אתרא ואתרא. רב שתיין אומר אף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות :

גמ' תנו רבנן מקדמא דגזרתא וי"ש ושכר נמכרין רק בבתי משקאות. ומשנחקקה הגזרה התחילו למכור בכל אתרא. בבתי תמחוי. בחנויות אוכל. בחנויות נופת. ובבתי זונות. מאי בתי זונות. אמר רב לחאי בתי מזון. רב נאפן אמר זונות ממש דכתיב זנות יין ותירוש יקח לב אלמא זנות ויין גבי הדדי נינהו. וכההיא עובדא. פעם אחת נתאספו פני העיר ניו יארק וסביבותיה בכית המחולות. ואייתי אמבטי על הבימה ומלאוה יינא חריפתא. ועלמה יפיהה כאמנו חוה נכנסה כאמבטי והות רוחצת. וכל הנאספין שאבו בצלוחיות מאמבטי ושתו לתיאבון. וכד אתגליא העובדא לבית דינא קנסוהו במאסר על חד שתא. אמרו עליו ששהה במאסר רק חד יומא ושחררהו. מכדי בית דין קנסוהו היך שחררהו. שאני בעל בית המחולות דגברא רבה הוה אתרחיש ליה נסא. איכא דאמרי דבעל בית המחולות ממרגלים הוה דכתיב בהו יום לשנה תשא את עונותיכם : אתמר מה ראו האסיפה הנבחרת לחקק גזרת פרוהבישן בארצות חברית. מכדי הנבחרין חכימין הן מה ראו לשמותא דין. רב שתיין אמר מפני שסימאו באותה שעה. דכתיב לא תמה משפט ולא תקח שוחד. אמר ליה רב דנא מאי משמע. אמר ליה סמיא שפיל לסופה דקרא כי

צלי השתא. סטרייק צלע"ז : וי"ש יין ושכר. וי"ש יין ושכר ציוקה. פי' נקודס מפני ציוקה. מפני שהמוכרים מוכרים לשלם שמוכרים לשלם שוחד מרובה. ולומר ר"ט שוחד מרובה : נגילופין. עול טעמא אחרינא משום שכרין : לבית משקיה. כי השוחד יעור. ומי משחדן. עקנא דמשיחא דתייל מרזח : מחסה. עשייק העשירין בעלי פקטוראות נעקנא דמשיחא הגפן צלע"ז : סבורין משיפסקו המשקין תמן פריה וזיין ציוקה : יסתפקו הפועלים במשכורתא מתני'

ועירא יעבדו תדיר בלי השכתא. ולא עלתה בידן. הפועלים שותין יותר כמעיקרא. וי"ש יין ושכר ביוקר ולא סגי להון משכורתא דמעיקרא. רב שכון אמר ידעו אסיפת הנבחרים דלעצמן לא תפגע הגזרה הם שתו מעיקרא ושותין עכשיו וכדההיא עובדא דהוה בתרי גברי מאסיפת הנבחרים שנתפשו בבקבוקי משקין דאייתניהו מעבורא לגבולתא. אלמא דבעלי האסיפה בעצמן שותין וגזרו רק בשביל העם שבחרו אותן לקיים מה שנאמר ומשלמי רעה תחת טובה. רב חמרן אמר באותה שעה נשתגעו לקיים מה שנאמר והיית משוגע. רב כרזא אמר מפני שמלומדין הן ביותר ואגב חורפא שבשתא. רב יינא אמר באותה שעה כולן כגילופין הוהין ולא ידעו מאי דעבדין. רב מגופא אמר כדי להרבות שוחד במדינה. רק בקבוק אמר כדי להרבות פרנסה במדינה. היינו שוחד היינו פרנסה מאי בנייהו. אמר רב סבאן איכא בנייהו פרנסה להמוכרין משקין בהשאי. ושוחד לנטורי קרתא. ואותן נטורי קרתא שומרין למוכרי משקין לכל יתפשו. תניא נטורי קרתא שותין כמה זימנין כיומא חנם הם ונשיהם ובניהם ובנותיהן משמשיהן ומשמשי משמשיהן. ההוא גברא דאתא עם חבריה לבית משקיה ושתו בתרי סלעין ופלגא. יהיב ליה מחאה בעלת חמשא סלעין ובעי תרי סלעין ופלגא. ויהיב ליה המחאה פמולה הוה ואתיא בחזרה. לימים אתא בעל המחאה בלחודהו זימנא תניינא למשתיה. טבעיה בעל

מתני' מלימתי. כולה יומא דשחא נר מייס עבר ושנה הותרה ליה. תימא אמאי לא הכיפורים: למען תזכור וכו' מלחן מלרים. מתרן שנתות לוט השקוהו בעל כרחו שלא ויזילת מלרים מזכרים זרעונו כדתינא להלן נפרק שלישי. וי"ל דההיא בעל משקיה החמשא סלעין בעד המחאה הפסולה. אמר כ"ד שעות וזה שאלו מן החמה עד כן החמה: ליה אם אני שותק עליך בודאי לשתוק. אמר ליה ומה אני דחיל ממך. אמר ליה שכתת שאתה עובר על חוקי המדינה. מיד ירד באגרופו בעיניו ובשניו ונפיל לארעא

בנהרא דדמא ובעטו ברגלוי על כל גופו וזרקיה חוצה. צבר את כל כחו קם ואמר איזיל אוכיל קורצא בי מלכא. איזיל לבית שומריא ומסר כל הסימנין. אמר ליה ראש שומריא תיב הכא ואנא אשגר מרגלי חרש לתמן. לשעה חזרו המרגלים ואמרו חפשנו בכל המקומות בחורין ובסדקין שמסרת לן ולא אשכחיה ולא מינדי ואנת עביד לן לכוחא וטלולא. הוא לך שכרך. מיר ירדו בלחיו והפילו לארעא ובעטו ברגליהן וזרקיה החוצה. קרי אנפשיה חמא בכפלים ולקה בכפלים. איזיל לבית משקיה אחרינא ושתה וי"ש ושכר לרוב לקיים מה שנאמר תנו שכר לאוכד ויין למרי נפש:

מתני' : מאימתי מתחילין לשתות מנץ החמה עד צאת הכוכבים והמהדרין שותין עד חצי הלילה. רב שתיין אומר מנץ החמה עד עלות עמוד השחר. וחכמים אומרים מנץ החמה עד יצא החמה:

גמ' : במאי קמפלגי. אמר רב דנא אמר קרא למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך. ת"ק סבר ימי חיך הימים ודיו עד צאת הכוכבים וכל שכן עד חצי הלילה. ורב שתיין סבר כל ימי חיך לרבות הלילות. וחכמים אומרים ימי חיך העולם הזה. ועולם הזה מעת לעת. כל ימי חיך להביא לימות המשיח שאז יבוטל גזרת פרוהבישן. מתיב רב גרגרן ותשקין בנות לוט את אביהן יין ולא ידע בשכבה ובקומה אלמא דשותין כל הלילה וקשי' את"ק. אמר לך שאני לוט שכיון שעבר עברה ושנה הותרה ליה. הותרה ס"ד אלא אימא שנעשה ליה כהיתר: תא שמע

וישתו וישכרו עמו. זיוסף ולחיו כתיב: תלתא זימנין בשחא. תימא בשחא זיוס לור אורתא. על דרך שקרין לסומא סני כפורים דאסור בשחיה ניחא. אלא נרה"ש היך נהור: יומא תנינא נאים להתפלל כשהן דעזרת. חג השנעות: תא שמע מאחרי בנשף יין ידליקם אלמא שותין בלילה וקשי' את"ק. אמר לך מאי מאחרי בנשף עד חצות הלילה ואתאן למהדרין אליבא דתנא קמא: ת"ש וישתו וישכרו עמו וכתיב בתריה הבקר אור והאנשים שלחו וכו' אלמא דהוה שתי כל הלילה. אמר

לך מאי אור אורתא כדתנן אור לארבעה עשר בודקין את החמץ וכו' וזה עד חצי הלילה. ת"ש אימת זמן קריאת שמע משיעלה עמוד השחר. מכדי שכוה אסור להתפלל ואם איתא דשותין כל הלילה היך מתפללין. וקשי' אדר' שתיין וכ"ש אדרבנן. אמרי לך. שאני ארצות הברית דלא מצלינן כל עיקר דתניא בארצות הברית נהגו להתפלל תלתא זימנין בשחא תרי יומין דרה"ש ויומא דכיפוריא. מתקיף לה רב כדא מכדי אתין אינשי וממלאין כולה. ביתא דכנסתא וביתיה מדרשא ביומא אחרנא דפסחא וביומא תנינא דעצרת וביומא תמניא דעצרת. אלא אמר רב שתיין מאי אתין. אתין לדכרנא נשמתן דאבהתנא וחלילה למצליה. ותניא נמי הכי אין מניחין תפילין אלא בשבת בשבת שנעשה לבר מצוה ותו לא. אמר רב פדגודא משונה חבר מצוה מהפונוגרף דאילו הפונוגרף מנגנים לתוכו זימנא חדא ואח"כ הוא מנגן אלפי זימנין. ואילו חבר מצוה מנגנים בתוכו אלפי זימנין ולא מצי לנגן אפילו חד זימנא:

מתני' : יין סקרמנטל מותרין לשתותן כחול וכ"ש בשבתות ובמועדים. ומותרין למכרן לכל אדם ואפילו לאנשי אמליא של יון:

גמ' : מאי יין סקרמנטל. אמר רב חמרא בעדנא שנחתמה גזרת פרוהבישן הותרה לכל חד מיהודאי תשע קבין יינא לשתא לקידוש ולהבדלה ולארבע כוסות. ואילו התשע קבין נקראין יין סקרמנטל: תנו רבנן הרבנין

והריוורנד. ערנ רב: יין שלא נטהרה. כל והריוורנד. פי' בקונדס ערנ רב. ול"ת
 נוקס שנמלא נמ' דין סתם יין הוא יין והלא אן יעיק כמה רגיס ללא ישיגו
 שרף כמו שאנו קורין אף מלגת ערנ רב. וי"ל
 נראשי תינת י"ג וכסס הרבנין והריוורנדס מבתי
 שקורין לחזן שליח נכור כנסיות ומבתי מדרשות כל
 ש"ן. ולכד פרי לדיק ולהשיג רשין על יין כשר
 פ"ן: עד ראש. ועד נכלל: אף העגלון אס הוא
 לנל יירלו. להיות רואים מהממשלה על תשע קבין
 ולזין נראים. לשנתא לכל אחד ממתפללי
 קה בהכנ"ם. הם מוכרין שמרי
 הרשיון לסוחר יין. נמצא שהסוחר מצי למכור מאות אלפין קבין יין.
 ודא היין נמכרין לאנשי אמליא של יון. רב
 שברן כי ימטי להאי קרא בכי. ויקו לעשות
 ענבים ויעש באושים. מאי באושים סרוחים כמה דאת אימא ובאש היאור.
 צפה ישעיה שעתיד לעמוד מלכות רשעה ויגזורו על שתיית יין ונהי' מוכרחים
 להחבא בכורות שיחין ומערות ולעבדי יין שלא במהרה ונמצא היין מסרחת
 ועל דא נאמר וסרוחים על ערשותם כיון דשותין יין מסרחת א"כ שוכבים
 וסרוחים על ערשותם. רב צהנה אמר מהכא. ויהנו בתרח. אל תקרי בתרח
 אלא בסרה. ולא עוד אלא שהיין מסמא העינים שנאמר כי השוחד יעור.
 ובלאו שוחד או אפשר לעכד משקין אף בכורות שיחין ומערות: תנו רבנן
 החשוכים שותין יין סקרמנמל. מאי קא משמע לן. רבותא קא משמע לן אף
 על פי דשונאי יהודאין הן אבל אהבין את יינם. מאן נינהו החשוכים. אמר
 רב סמאי אילו כת יושבי חשך שמתחפשין בבגדי לבנים מכף רגל ועד ראש.
 מכסין פרצופיהן לבל יראו ונקראין קלוקלקן. ועליהם אמר הכתוב יהי
 דרכם חשך וחלקלקות אל תקרי וחלקלקות אלא קלוקלקנת. ומנין שהן
 שותין. אתיא גזרה שוה נאמר כאן יהי דרכם חשך וכו' ונאמר להלן פודה
 דרכתי דרך דרך לגזרה שוה מה להלן יין אף באן יין. דריש רב משקאי מאי
 דתניא ואינו נאכל אלא צלי. צלי ר"ת צריך לשתות יין. וכמה. ד' ישמעאל
 אומר בשלוש עשרה מידות: אמר רב בריוני מאי דתניא עד ארבעין
 שנין מיכלא מעליא בתר ארבעין שנין משתיה מעליא. מאי קרא. אמר

רב

קרא

קה נלגנת. ולא נזהר נלגנת אלא לשתיה: רב רב גלייליא אינו מנחין זין זכר. לנקנה. כך
 גלייליא. לא הוה בקי נקדוק ואינו מנחין זין פי' נקונדס: ודברי הקונדס נכונים. וכן
 זכר לנקנה: עד הקאה. כשלאומר הוא אנו הוא
 הקאה נזהר קודם השינה: קרא ובני ישראל אכלו את. מלכנו. ג"כ אינו מנחין
 מתני' הילולא. שמתת הזמן ארבעים שנה. וכתוב זין זכר לנקנה ויאמר
 יישולין: נקונקין זעירין. בתריה ויאמר משה קה היא. אנו היא מלכיי
 כמלא לגומא: צנצנת אחת. מתיב רב וכן כולם:
 גמ' גילופין. שכורים: גליציאי אמאי כתיב צנצנת
 קלוקלקול. קלא דין אחת ולא צנצנת אחת. אמרי דבי רב סלונא. אילו
 משתמע כששופין כששופין היה כתוב צנצנת אחת הוה אמינא אחד ואין שני.
 מנקוק לגרון: זקפין. עכשיו דכתיב צנצנת אחת משמע אחת ואחת אחת
 עומדים: לאחוריהן. ושתים אחת ושלוש וכו' עד אחת למעלה ושבע
 נגד עורף: למהפך: אתמר עד כמה שותין חד אמר עד הקאה
 מאן דאמר עד שינה. מאן דאמר עד הקאה כל שכן עד שינה ומאן דאמר עד
 שינה עד הקאה לא יצא ידי חובתו:

רב

מתני': כיצד נוהגין בכי הילולא. נומלין בקבוקין זעירין וממלאין י"ש
 ונמסרין בחשאי מיד ליד מחבריה לחבריה וכל חד פונה לקרן
 זוית הסמוך לו ומריק לתוך גרונו:
גמ': אמר רב חמרא משמיה דרב יינא דשמיע ליה משמיה דרב ברזא
 ואמרי לה רב כדא. כד הוינא בכי הילולא ברתא דאחוויה הוה חזינא
 לכולן מחותנין ואורחין ולכל הנאספין דהוהין בגילגפין ולא קא חזינא חד
 מנהון דשתי. אך שמיע לי מהך גיסא ומהך גיסא קלא דלא פסק קלו קלו קלו
 ושמעינן דשתי. ועוד דא קחזינא בכל זוית דביתא זקפין גוברין ועבדין ברכו
 הפוכה. אמרי ליה מאי ברכו הפוכה. אמר להו גמירי בתפלת ברכו שחרית
 וערבית שוחין הראש כלפי פניהם. אבל בשעה ששופכים הבקבוק לתוך
 הגרון משיחין ראשיהן לאחוריהן ועל דא נקראת ברכו הפוכה. ואמר רב
 כדא נהירי לי מפני מה נקראין החשוכין קלוקלקן מפני שעבדין עובדיהן
 בחשכה ושופכין תדיר מבקבוק לגרון וקלא משתמע קלוקלקן ואלא
 הא דתנן יהי דרכם חשך וקלקלקות אל תקרי וחלקלקות אלא קלוקלקנת:
 ואמר

ואמר

אין הילולא גלי יין. דהילולא היא שמתה אין הילולא גלי יין. פי' הקונדס הילולא היא כשולין ואין שמתה אלא ציין גלי' ויין שמתה שמתה כשולין ואין שמתה אלא ציין שמתה לנצח אנוש:

מתני' מרק נהקניות. כלאי יין אלא שדיבר נלשון נקיה: ואמר רב כדא אין הילולא בלי יין ואין אהבה בלי יין וכל המרבה לשתות יין אהוב ונאהב מעלמות. מאי קרא. אמר קרא כי טובים דודין מיין וכתוב בתריה על כן גמ' אפשר דהוה שתי כל כך. נתייב: הסתכלה

הדרן עלך פרק מוכרין יין

מתני' : מותר במקח וממכר ענבים חיין. ומותר לאכלן כדי שבען. ומותר להכניס ענבים בחביות ולהמיל עליהן קמחא דנופת בכדי שיעמדו ולא ירקבו. ואם נמצא אחר כך מרק בהחביות מותרין הן. רב שתיין אומר מותר לעשות כן לכתחילה:

גמ' : אמר רב חמרא מיום שנברא העולם לא עמדה שום מלכתא ושלמנא לגזור אסורא על שתיתת י"ש יין ושכר. אפילו מלכתא דסובט רוקי הרשעה דהתם אסירי אף במקח וממכר לחמא. ואפילו הכי שרי במקח וממכר ושתיתת י"ש יין ושכר. ואפילו אחשורוש דמלכא טפשאה הוה ואעפ"כ שתה בעצמו עם דיירי מדינתא דיליה כדכתיב כמנב לב המלך ביין וכתוב עשה המלך לכל העם וכו' למקמן ועד גדול משתה שבעת ימים. וכתוב והשתיה כדת. ואף נשיא דתמן שתי דכתי' גם ושתי המלכה עשתה משתה משתה נשים. אבל מדינת ארצות חברית אמיריקא החכימה. מדינה קולמוריא.. מדינה הפלאות. מדינה הדרור והחופש. מדינה שכל רו לא אנוס לה. נפלה בטפשות שאין דמוינה בכל העולם. והיינו דאמרי אינשי אגב חורפא שבשתא. תא שמע ותשקין בנות לוש את אביהן יין וכתוב אחריו ולא ידע בשכבה ובקומה אלמא דהוה פרוהבישן. דאי לא תימא הכי אפשר דהוה שתה כל כך. אמר לך רב חמרא לעולם אימא לך דלא הוה פרוהבישן התם שאני דהשקוהו בעל כרחו יותר מכשיעור. וקרא נמי דיקא דכתיב ותשקין משמע בעל כרחו שלא ברצונו:

תא שמע

הסתכלה בכיסו מאחוריו. מהמכנסים אם לא וירא חס וכו' ויגד לשני אחיו נחמן. וקשה שכה הנקבוק י"ג מפני המהירות: ויגדל קומלי חס שס חס ויפת לא שתו. כי גם חס דהותא. יום שמתה נללו ממנו. וי"ל דנח לא ונירך נרכת הגומל על ונמירי מאחוריו של לוש קא הכוס:

משום מלקא דעתך הסתכלה בכיסו מאחוריו אלמא דהוה פרוהבי- שן דאי לא בשעת פרוהבישן אין מחזיקין הבקבוק בכים אחוריים וקשי' אדרב חמרא. אמר לך לעולם אימא לך דלא הוה פרוהבישן התם שאני דערק בחפזון ועזב כל נכסיו ולא הציל מאומה

בר מהי"ש ומלא כל הכיסין מפניו ומאחוריו. והסתכלה אם הכיסין מאחוריו אינן ריקין. תא שמע וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלו וירא חס וכו' את ערות אביו. שמע מינה דבשעת השתיה לא ראהו אלמא דהוה פרוהבישן. דאי לא. הוה מצי למשתיה בפרהסיא ולמה שתה בתוך אהלו בצנעה ובחשאי וקשי' אדרב חמרא. אמר לך לעולם אימא לך דלא הוה פרוהבישן. התם שאני דהוה יומא דחדותא שניצל ממכול ושתה כשיעור בפרהסיא ויותר מכשיעור בתוך אהלו: תא שמע וימת נדב ואביהווא וכו' פליגי בה תנאי חד אמר מפני שהביאו אש זרה. וחד אמר מפני שנכנסו שתויי יין בשלמא למאן דאמר שהביאו אש זרה ניהא. אלא למ"ד שנכנסו שתויי יין מכלל דהוה פרוהבישן. דאי לאו. אמאי נתחייבו מיתה. אמר לך. רב חמרא סבר כהאי תנא דאמר מפני שהביאו אש זרה: ואמר רב חמרא מאי דכתיב ושבת את המתים שכבר מתו מן החיים אשר הם חיים עדנה. המתים שכבר מתו אלו נה ולוש שזכו לשתות משקה שופרא דשופרא ושתו בפרהסיא ולא חשו כלל. מן החיים אשר הם חיים עדנה. אלו אנן החיים בארצות חברית ביראה ופחד ושותין משקין רעין ומכוערין. ההוא גברא דאתא לכיתא דרחמיה ונתכבד בצלוחית י"ש כיון דאתיא לפומיה שפך מיד על ארעא וצעק וי וי דעידי ברכה לבמלה:

מתני'

משום מראית עין. השכנים ינקשו להתכבד ויהיב זרכתא. לאו דוקא אלא תנא ישייר
 זללוהית: מאסר. חנוש צנית האסורים: יהיב זרכתא. סגולות רפואת. וקמיעות.
 הרפ"ג. רובס זאו. כהקמיע למאן. דלני
 מגלייא: עורך תכנין. **מתני': כל המשקין מעונין**
 מסדר שלמות: ולוכליס. להחזיר. גרושתו. צרקה
 ושותיס י"ש יין ושכר: גניזה ככתבי קודש
 דרמיס. להב אותה: מוכרין וקונין ושותין. בצנעה
 ולתסי. כתרפא: ובחשאי. אבל כיון דשתה
 כתוב

אעפ"י שהוא שכור מתגלגל באשפה לית לן בן:
גמ': תנו רבנן כתבי קודש גונזין בקרקע בכלי חרש. וכן גונזין משקין
 בכורות שיהיו ומערות בכלי חרש או בכלי זכוכית. ואם קנה משקה
 בכלי מתכות מוריקן תוך כלי חרש או זכוכית וגונזן. ועוד תנו דורות
 הראשונים היו גונזין המשקין משום מראית עין. אבל דורות האחרונים גונזין
 המשקין משום סכנתא. מאי סכנתא. אמר רב פורה מאסר חמש שנין. וקנסא
 עשר אלפין סלעין: רב דנא כי ממי להאי קרא בכי. כי השתות יהרסון צדיק
 מה פעל אל תקרי השתות אלף השתיות צפה דוד שעתיך לעמוד מלכות
 רשעה ויגזור שלא ישנו י"ש יין ושכר. אמר אם השתיות יהרסון צדיק מה
 פעל. ואין צדיק אלא הרח"צ מקבל פדיונות ויהיב ברכתא ועורך תכאין
 ומחלק שריים לכל הסידין. מה פעל. מה יעשה עכשיו. בלי י"ש יין ושכר:
 ההוא גברא דרחים לבתולתה והיא לא קא מרחמיה ליה. ונחלה. אתא לקמיה
 דרבי הרח"צ ויהיב ליה פדיונא. אמר ליה זיל לביתא ושתה י"ש יותר
 מכשיעור. אויל ושתה ואתסי. קרי אנפשיה סמכוני באשישות כי חולה
 אהבה אני. תנן שותין משקין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. מאי קרא.
 אמר רב ידען אתיא גזרה שוה. כתיב הכא מה טובו אוהליך יעקב וכתוב
 התם מה טובו דודיך מייך. מה התם יין אף כאן יין. אמר רב
 שתיין כל מקום שאתה מוצא שתיית יין שם אתה מוצא לכ טוב.

דבר

כתוב בתורה. אעפ"י שהפסוק כטוב. לנ המלך. מכה אשר לא כתובה בתורה. ותימא זכה
 לא נמלא בתורה כ"א צמגלת אסתה. כיון כתובה בתורה וככה ל' בשגנן ובעורון וכו'.
 דשתיית יין צפורים מנהג. וי"ל דהני מכות נאמר
 ישראל ומנהג. ישראל. דבר זה כתוב בתורה ושנוי
 תורה: יפול צרעה. בנביאים ומשולש בכתובים.
 ימות לו יסמא. לרעל. כתוב בתורה כטוב לכ המלך
 לשום סס מות נאלקחל: ביין. שנוי בנביאים דכתיב
 האסיפה הנצמרה. קונג. וטוב לב משתה תמיד. משולש
 רס זלע"ז:

כך
 בכתובים דכתיב ושתה בלב
 טוב יינך:
מתני': צריך אדם לשמור את עצמו ולפחד תמיד
 שלא ישתה משקה רעועה ומרעלת. שנאמר

ושמתם את דברי אלה וכו' זכה נעשה לו סם חיים. לא זכה
 נעשה לו סם מות:

גמ': מאי קרא. אמר קרא אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול
 ברעה. מי שמקשה לבו ולא יפחד יפול ברעה ח"ו: תנו רבנן
 כשנחתמה גזרת פרוהבישן אתו בעלי הפקטראות ואמרו רבתינו מה נעביד
 עכשיו בלי אלקהל שצריכין אנו למלאכה. אמרי להון הממונים המלכותא
 תמכור אלקהל דחזי למלאכה ולא חזי לשתיה. באותה שעה התחילה
 מלכותא לרעל את האלקהל ונמכרין לפקטראות לבתי חרושת לנגרין לרצענין
 ולסנדלרין לבורסקין וכמותן. ואותן אלקהל מבשלין מצרפין ומנקין אותן
 מהרעל ונמכרין לשתיה. והשותין מתחייבין בנפשו. רבים מתו ורבים סמאו.
 דריש רב סמאי מאי דכתיב יככה ד' בשגעון ועורון ובתמהון לכב. בשגעון
 אילו האסיפה הנבחרה שגזרו גזרת פרוהבישן שאין הצבור יכולין לעמד בה.
 בעורון אילו השותין משקה מאלקהל רעולה שמסמא העינים. ובתמהון
 לכב דכולא עלמא תמיהן דוחקין בכתפיהן ושואלין מה ראו חכימיא דאמי-
 ריקה לגזור גזרה מפשות ואולת מכה אשר לא כתובה בתורה. והוהין בעיני

דכולא

כד הוה שטה. קודם שטה: תפלה קרה. נחמתני בני נחמתני. שתי נחמות אחת על נמוקס נרכת שהכול ל"ג מאלקהל פטורה העבר והשניה על להנא: תפלה קרה. ואל"ת ונרכה ללא גרע ומסוי והא תפלתו דרז סנאן רפואה: ונתר דשתי דכולא עלמא לחוכא ומלולא. קרה ודרז שתיין. וי"ל אמר. במוקס נרכת רב סבאן כי ממי להאי קרא דכאשר אנדתי אנדתי בכו. השקיתני יין תרעלה. איני תפלה רק ודוי: אמר דוד מה עבדי עמא עניא דלא מסתייא להון לזבן משקה טבא ממדינת הים. והאלקהל דמלכותא רעולה. אמר ליה רב זללן כתיב כי כוס ביד ד' וכתיב ד' ממות ומחיה. אמר ליה נחמתני בני נחמתני: רב שתיין כד הוה שתי יין מאלקהל אמר תפלה נהרי קצרה. ד' מנת חלקי וכוסי. ובתר דשתי אמר את קבעת כוס התרעלה שתית מצית. רב יינא כד הוה בעי למשתיה אמר שתה גם אתה והערל. אמרי ליה מאי משמע. אמר להו אל תקרי והערל אלא והרעל. רב כדא קודם ששתה אמר הריני מוחל לכל מי שהכעיס והקניט אותי בין בגופי בין בממוני וכו'. רב סבאן כד בעי למשתיה שקל כסא בידוהי ואמר. כאשר אבדתי אבדתי ותוך כרי דיבור שפך לתוך גרונו. רב חביתא שתה חומין ואמר לחש. מי שאמר ליין וידלק יאמר לחומץ וידלק. רב חמרא תלה קמיע בצוארו וכתוב בה אלקא דנח ולומ יצילני: אמר רב שחדן אנשי אסופה הנבחרה נמשלת לאנשי סדום. באנשי סדום מה נאמר ואנשי סדום רעים וחמאים. רעים בגופן וחמאים בממונן. וכן אנשי האסופה הנבחרה רעים בגופן מפני שגזרו גזרה רעה. וחמאים בממונם. מפני שגזרו הגזרה כשביל ממון. ומנין שבשביל ממון. אמר רב שחדן גמירי דאין אדם חומא ולא לו. אמר רב חמפן גזרו על משקין ולא גזרו על קנה רובין שמום שנגזרה גזרת פרוהבישן נתרבו הכלי משחית והכיסין מאחורים לעולם מלאין. כדא הבקבוק ובתניינא קנה רובה ואין לך יומא דלא קטליה חבריה חבריה. אמר רב דנא דרא דפרוהבישן נמשלת לישמעאל דכתיב ביה והוא יהי פרא אדם וכתוב ביה ויהי רובה קשת: מתני'

נתרי מחלקתא. דנא נלמנע: אפה לחמא. חביתא חדא נתרי מחלקתא. לומר ר"ט לש הקולן בין נמוקס ויט ונעת שאלל הלחם הרגיש טעם. יין: בלחודוהי. ביתיד: דזיקק לנרכתא. שחנרו עוניה אותו לחיים טובים ולשלום כדלקמן: והוא נאחא. פי' הכתוב כך הוא. והוא נאחד ואין לו חנר: ומי ישיבנו לחיים טובים: ונפשו אוחה. חשקה לשתות: ויעש. כלו' שטה: קדוש. קדוש יאמרו לו: ירך

מתני': כיצד מממינין את המשקין. מממינין בדפנות ותחת הרצפה. בבורות שיחין ומערות. בבתי כסאות. בבתי הרצפה. ובכל מקום שאין יד נטורי קרתא שולטת בהן: **גמ':** תנו רבנן חסידים הראשונים היו גונזין המשקין בכותלי בתיהן ותחת הרצפה ובבורות שיחין ומערות. אבל חסידים האחרונים נמנו וגמרו שאין תקנה לגניזה אלא גונזין מיד בבטניהם: רב שכרן עביד חביתא חדא בתרי מחלקתא תתאה מלאה יין ועלאה קישואין כבושין. רב יינא אפה לחמא ביין. רב שתיין עירב היין בחלכא והחזיקן בכקבוקי חלב ושתה בפרהסיא וסבורין כולא עלמא דשותה חלב. אמרי ליה תלמידיו רבינו מה ראית למעבד הכי. אמר להו מקרא כתיב שתיתי ייני עם חלבי: אמר רב גרנגן עכשיו בזמן פרוהבישן יזהר אינש דלא ישתה בלחודוהי אלא בחברותא דכתיב שתו ושכרו דודים. רב כדא אמר הא לא צריך לקרא סברא היא כיון דזיקק לנרכתא מפני שכל המשקין עכשיו בחזקת סכנה הן. לא ישתה בלחודוהי שנאמר והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש קדוש. כיון דלית ליה מי שישבנו לחיים טובים ולשלום יהי לקדוש: יתבי רב שתיין ורב שכרן ומצדקי עליהן את הדין. אמרו לא נגזרה פרוהבישן אלא משום דהשתא עקבא דמשיחא דתניא בעקבא דמשיחא הגפן נתן פריה והיין כיוקר. מסייע להו לרב כדא ורב יינא דאמרי תרנויהו דגזרתא על יינא משום עקבא דמשיחא שנאמר סוד ד' ליראיו. סוד בג' יין:

פסקה

דריש

ידרך ענבים, כשעשין יין דורכיס, הענבים כמו פסקה נשיקה, ולעפ"י שרזיס נוסקין לנבל פורה דרכתו לנדי: אזוור בשנחין, ללו פסוק לל נוסקין צפניס, ודו"ק:

הוא לנבל כתיבי קודש הן:

הני

פסקה היושר, מפני דריש רב חמרא מנין שעשיית

שכולס עוצרים על חוק יין מצוה שנאמר ובו תדבק וכי אפשר וכו' אלא הדבק במעשיו מה הוא עביד יין אף אתה עביד יין, ומנלן פרוהבישן:

וברכתא

דהוא עביד יין שנאמר ידרך ענוים במשפט אל תקרי

ענוים אלא ענבים, ומי שותן, הצדיקים לעתיד לבא דתניא לעתיד לבא

צדיקים יושבין ועטרותיהן בראשיהן ונהנין מזיו השכינה, מאי זיו

השכינה הוי אומר זה היין דכתיב ביה המשמח אלקים ואנשים, וזהו

ששנינו יין המשומר: ואמר רב חמרא מיום שנגזרה על היין פסקה השמחה

שנאמר ויין ישמח לבב אנוש, בזמן דאית יין אית שמחה לית יין לית שמחה.

אמר רב יינא מיום שנגזרה על היין פסקה הרנה שנאמר כגבור מתרוגון

מיין, בזמן דאית יין אית רנה לית יין לית רנה: אמר רב חביתא מיום

שנגזרה על השכר פסקה נגינה שנאמר ונגינות שותי שכר בזמן דאית שכר

אית נגינה לית שכר לית נגינה, אמר רב ברזא מיום שנגזרה על היין

פסקה הזמרה שנאמר אזמר בשבחין וכתיב בתריה בקידושא רבה ובחמרא

מבא, ואמר רב ברזא מיום שנגזרה על היין פסקה הגבורה שנאמר גבורים

לשתות יין, אם אין יין אין גבורה, ואמר רב ברזא מיום שנגזרה על היין

פסקה ידידות שנאמר כי טובים דודיך מיין אם יש יין יש ידידות אם אין יין

אין ידידות, ואמר רב ברזא מיום שנגזרה על היין פסקה נשיקה שנאמר

ישקני מנשיקות פיהו וכתיב בתריה כי טובים דודיך מיין, ואמר רב ברזא

מיום שנגזרה על היין פסקה היושר שנאמר נזכירה דודיך מיין וכתיב בתריה

מישרים

וברכתא היא, שדרך יעקב ליהודה: נשעת הני שכרא דפרוהבישן שרי צפסו לו ללו, הגזרה, הכללות עינים קללה שגאה ותימח תיפק לה מנרכת על ציעור חמון, ומיעור הוא שער כידוע.

נשעת הגזרה שגאה ומנחמה ומנחמות: מלמי, מלבושי תחתונים: חופריא דגחלין, חופרין גחלים עמוק צקרקע ושס חמימות יתירה: קרי

זיה שער טוב, נשי"ן כי השי"ן והסמך מתחלפין ומולא זקסר"ן:

אין דגן אין תירוש ואם אין תירוש אין דגן, רב זללן אומר מהכא, לאמותם יאמרו איה דגן ויין, תנו רבנן כל המזול בשתיית יין משום פרוהבישן חמשה מיני יסורין באין עליו, שנאמר רב דגן ותירוש, אם

אין דגן אין תירוש ואם אין תירוש אין דגן, רב זללן אומר מהכא, לאמותם יאמרו איה דגן ויין, תנו רבנן כל המזול בשתיית יין משום פרוהבישן חמשה מיני יסורין באין עליו, שנאמר רב דגן ותירוש, אם

פצעים חנם ולמי חכלילות עינים ונאמר אחריו למאחרים על היין, רב כדא רמי כתיב חכלילי עינים מיין וברכתא היא וכתיב למי אוי למי אבוי וכו' ולמי חכלילות עינים וקללתא היא הא כיצד, לא קשי' כאן בשעת הגזרה וכאן שלא בשעת הגזרה: אמר רב שכרן כל הדמין אסירי בר מדם דגים ומדם ענבים, אמר רב ככסן דם ענבים שרי אף לכיבוסו מאני, שנאמר כבס ביין לבשו וכדם ענבים סתו: ההוא גברא דהוה ליה חביתא יינא, אתא שכנתו ולחש ליה חיש שפוך יינך החוצה כי ממוני פרוהבישן רהימין ובאין אצלך, ולא הוה ליה בכדי שיעשה, שקיל לגלימיה ושריין תוך החביות, אדהכי אתו החופשין ואשכחי תחביתא יינא וגלימיה בתוכה, אמרי ליה מאי האי, אמר להו אנא עבידי יינא לכיבוסו מאני, שבקוהו ופטרוהו: אבעי להו, הני שכרא דפרוהבישן שרי בפסחא אי לאו, מי אמרינן כיון דדמיא בטעמא למיא שרי, או לאו הואיל דשמה שכרא עליהו אסורא, תיקו: בעי מינה רב דנא מרב כדא, הני אינשי חופריא דגחלין דשכיחי תדיר בשתיית שכר מאי מצלי, אמר ליה הכי שמעינן מראש שכרי אפרים דמצלי ותן שכר טוב, קרי ביה שכר מוב:

הדרן עלך פרק מותר במקח וממכר

מתני'

רחינה. שרוחנים צימות הסמה צים אנשים היבשים אין להם חלק לעה"ב. תימא ונשים נחורים ונתולות יחדיו. זה אינו צכל אמאי אין להם חלק לעה"ב והא אמרין הארנות רק באמיריקא שהינשים יבשים מלבר לנד: שודדין. מפ' **מתני':** אין בין ארצות הגברית לשאר ארצות עבדו קירין. בעלי הקוגב רס: לא לעלמן. כדתני צפרק ראשון: יבשין. אינו האנשים המוחקין חק פרוהבישן: אין להם חלק לעה"ב. מפני שגורמין חמס ושוד ורניחות כלהלן: חף

דאין לך בית באמיריקא בלי י"ש ויון ושכר. ולא עוד שבכל הארצות שותין יינא טבא ובארצות הברית שותין יינא סרוחה כדכתיב וסרוחים על ערשותם. ושותין י"ש מרעלת כדפתיב השקיתני וין תרעלה. וכתיב את קובעת כום התרעלה שתית מצית: תניא אמר רב חמסן גזרו על משקין ולא גזרו על קני רובין. מאי קרא. אמר קרא וגם אני נתתי לכם חקים לא טובים ומשפטים לא יהיו בהם. מתרגמינן ועבדו נזירין דלא תקנן ונימוסין דלא אתקימתון בהון. עבדו נזירין לכולם אבל לא לעצמן. מאי קרא. אמר קרא מיון ושכר יזיר ינור לא כתיב כאן אלא יזיר. מכאן שכל הנזירים מזירין לאחרים ואינן מזירין את עצמם. ותניא נמי הכי. כל היבשין יבשין מלבר ולא מלגיו. תנו רבנן היבשים אילו האנשים שהחיה יחזקאל מעצמות היבשות בהקעה כיון דעצמותיהן וגופיהן היו יבשים לפיכך נפח בהון אף נשמות יבשות ונשארן יבשים עד היום הזה. איני והתניא היבשין יבשין מלבר ולא מלגיו. אין הכא נמי שנשארן יבשין מלבר: אמר רב שתיין היבשים אין להם חלק לעולם הכא שנאמר יבש כחרס כוחי מה חרס אין לו חלק לעולם הכא אף יבש אין לו חלק לעה"ב. ואמר רב שתיין יבש מצוה לשכור עצמותיו דאתיא גזרה שוה כתיב.

חף יבש נשבר. ומוכח שמוזה לשנור עלמותיו: כתיב הכא יבש כחרס וכתיב התם כחרס יורו משפטך ליעקב. פי' יורו מלשון יורה הכשנר. וא"ת אמאי מיייתי הג"ס ממקום נחן: שזו ידכס. העגד- רחוקה ולא מיייתי מינה אפ' גלע"ז: תפארת כתיב הכא יבש כחרס וכתיב וניה. דכתיב כחרס עטא. חלף עם עין התם כחרס הנשבר: מה חרס נשבר אף יבש נשבר. מתחלפות מפני שהן מנוול אחת אהה"ע: דרש רב שכרן יבש מותר לקרעו כדג ומלגיו כעם הארץ. מאי מלגיו כדתניא היבשים יבשים רק מלבר אבל מלגיו הן רטובים. ומגלן שיבש עם הארץ. אתיא גזרה שוה נאמר כאן עם הארץ ונאמר להלן יבשה הארץ. ארץ ארץ לג"ש: ואמר רב שכרן יבש ראוי להשליכו לבתמה דכתיב כחציר יבש כשם שחציר משליכין לבתמה כך יבש. תניא גזרו על י"ש ויון ושכר ולא גזרו על קני רובין. תניא נמי הכי קני רובין מותרין לכל אדם ואפילו לחרש שומא וקמן ואפילו לישראל שנאמר יורו משפטך ליעקב: אמר רב חמסן מיום שנגזרה גזרת פרוהבישן נתרבו הגנבין החמסין והשודדין שודדי יום ושודדי לילה. ואין לך יום שלא ישמע מחמס ושוד. ואם יתארך הגזרה יתהפכו כל עמא דארצות הברית לרוצחין ושודדין כדכתיב ותמלא הארץ חמס. ואין לך יום שאין קללתא מרובה מחברתא: אמר מר. מיום שנגזרה גזרת פרוהבישן נתרבו הגנבין והחמסין והשודדין. מאי שודדין אמר רב טראמפאי אילו הנכנסין בעצם היום בחנות או באפים ויושימו קני רובין מול פניהם ואומרים שאו ידיכם. חובשין את האנשים ומוריקין כיסייהן וגוזרין עליהן לבל יתריעו. ונמלטיין באטא הממתנת עליהן ומקיימין הפסוק התעיף עיניך בו ואיננו. וכד אשכחי אח"כ להאטא מתחזיה דגנובא הוהי. ואית שודדין דאית להון אטא שלהן. כדרכ שודדאי דאמר רב שודדאי לדידי אית תרי אטאין חדא פשוטא לכולה יומין וחד שופרא לשבתא. אמרי ליה מאי קרא. אמר להו תפארת עטה ליום המנוחה: גופא

רז צוראלי. כשמו כן הוא מלשון. צור ועס והמוסיף מוסיפין לו. אומר ר"ט דלנשי הארץ: כסיל שוגה צולתה. היינו המחזיר. חז"ל מחזירין לשתות מזה פעמים בכל יום גרושתו: קורדייקוס.

מחלה הנאה משתיה יותר מכשיעור: ניכתוב ליה. נקמיע: ישר ויהפוך. ככלב שב על קלו על קלו שב על קלו: אזל סומקא זאתי חירא. כלוי אס גרושתו היתה סומקא יחזיר צתר חירא וכן להפך:

מתני' כנגד שלוש תפילת. תפילת י"ח שלוש פעמים י"ח כ"ד: פלגא על פלגא. כדתקן כשרה לחנאין. אזל לשליש ולרביע לא שמועו: ככל כלוי להחזיק יין: לעשות

ניכתוב ליה ג' פעמים ישר והפוך ככלב שב על קאו דמעלי ליה. ואי לא ניכתוב ליה אזל סומקא ואתי חירא אזל חירא ואתי סומקא:

מתני': חייב אדם להרגיל את עצמו ובני ביתו לשתות יין חמשים וארבעה פעמים בכל יום. כנגד שלשה תפלות שאנו מתפללים בכל יום. והמוסיף מוסיפין לו:

גמ': תנו רבנן מי דלא מסתייא ליה לזבין חמרא. טבא ממדינות הים. ימוזג אלקהל בעסים או מי דבש פלגא על פלגא וישתה ויצא ידו חובתו. אמר רב שתיין אנא שתית ואלקהל חייה ולהט נורא כתנורא של עכנאי. ואמר רב שתיין מאי דכתיב עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד. עת לבכות בשעה שהנבל ריק. ועת לשחוק בשעה שהנבל מלא. עת ספור בשעה שהנבל ריק ועת רקוד בשעה שהנבל מלא.

רב

לעשות לחיים. כלוי לשתות יין וכן מדברים ומניין שיעקב שתה יין שאל' ויעקב נתן בני העליה עשה לחיים: ויבא לו יין וישת. לעשו. תימא. דמהא ליני ראי' דיעקב שתה

יעקב הניא לו יין צעת רב כדא אומר עת לבכות שזרכו: סתרי תורה. רב כדא אומר עת לשחוק דהאי ענדא נסיפרא הוה: הדיוט קופץ נראש. י"ג הדיוט כלוי י"ג רפה:

דתייל דתניא רב שתיין מאי דכתיב כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו לעשתו. מאי ושמרו לעשות. לעשות לחיים.

ומנין שאברהם בעצמו שתה יין. שנאמר ומלכי צדק מלך שלם הוציא לו לחם ויין. אם לא הוה שתה לא הוה הוציא לו. ומנין שיצחק שתה יין שנאמר ויבא לו יין וישת. ומנין שיעקב שתה יין שנאמר ויעקב נתן לעשו וכו' ויאכל וישת. מתקיף לה מר יבשן ממאי דהאי וישת משמע יין דילמא מים. אלא אמר לך רב שתיין מהכא. כתיב הלעיטני גא מן האדם האדם ויין אדם אלא יין דכתיב אל תרא יין כי יתאדם. ומנין שהשבטים שתו יין דכתיב וישתו וישכרו עמו: ואמר רב שתיין לא נברא האדם אלא לשתות יין. דתנן כי לכך נוצרת. לכך בגימטריא יין: ואמר רב שתיין לעתיד לבוא כשהצדיקים יושבין ונהנין מסעודה של לזיתן ישתו גם י"ש יין ושכר. ואעפ"י שאין ראיה לדבר זכר לדבר איכא. דהאי ספינתא רברביה דמתקרי לזיתן קימא לן דשותין בה י"ש יין ושכר: אמר רב חמרא שמיע לי מבי אבותי דבר סתרי תורה. מים שאל חלב נתנה. מים בגי' תשעים. הוא שאל י"ש חוק בן תשעים מדרגות. חלב נתנה. היא נתנה לו י"ש פשוט בן ארבעים מדרגות כמספר חלב. ומתוך הי"ש פשוט נרדם ויישן. ומינה ידעה די"ש פשוט יפה לשינה דקימא לן הדיוט קופץ בראש. אי הכי לימא דלא כתנאי.

דתניא

דתינא. לעיל פרק ג': דהאי הלז שנתנה. ההיא אמתא. אומר ר"ט דהיה עובדק
 על לסיסרא: ותנא אליו בלש. נשעת היה לא נשעת פרוהבישן דלילו נשעת
 פרוהבישן הולכים בלש ומדגרים בלש כדתינא להלן: שהיה ידוהי הכה אוחה: נביטה, אחז נשרה בין שתי אלצעות ודק כמו נצנת וזה נקרא נביטה. קייפ"א בלע"ז: מתני' מנרכין על היין. נשעת פרוהבישן ונשעת: בין לקדוש וכו'. יין סקרמנטל שהיה מותרת מלד הממשלה: דשותין נחשאי. נכולו יומין דשתא:

דתינא מיום שנברא העולם לא עמדה שום מלכותא ושלמנא לגזור אסורא על י"ש יין ושכר. ואם איתא דהאי חלב משקה י"ש הוה. מכלל דהוה פרוהבישן דכתיב ותבא אליו בלאט. אמרי ליה הכי השתא האי ותבא אליו בלש הוה בתר דשתה: ההיא אתתא דאיתניהו לבעלה לבית דינא על שהניה ידוהי עליה. כל יומא. אמר ליה הדיין מפני מה תכה אותה כל יומא. אמר ליה מפני שהיא שכורה כל יומא. אמר להו אנא אעביד שלמא בהדייכו. שקיל ידיהו ואמר הבו לי תקעת כף שמעכשו ולהבא היא אל תשת והוא לא יכה אותה יהבו ליה: למחר איתניהו תניינא לבית דינא ואחווית פצעות ירוקות על ארכוביה וזרועותיה. אמר ליה הדיין איך עברת על תקעת כפך אמר ליה מפני דהות שכורה. אמרה היא העבודה דאנא לא שתית אלא מכלתי פת בי"ש ואכלתי. אמר בעלה אף אני לא הכיתיה אלא צביטיה. ואם הטבלה איני שתיה. צביטא לאו הכאה:

מרתני': מברכין על היין בורא פרי הגפן ועל י"ש ושכר וליקר וכל שארי מיני משקין חריפין מברכין שהכול. רב שכרן אומר בשעת פרוהבישן אין מברכין כלל על שום משקה חריפתא:

גמ': מאי מעמא דרב שכרן אמר קרא ובוצע ברך נאך ד' ות"ק סבר הואיל שהשתיה מותרת וכולי עמא שותין איני משום בוצע ברך וחייבת בכרכה. ביין לקדוש ולהכדלה ור' כוסות כפסה כולי עלמא לא פליגי דחייבת בכרכה. כי פליגי בשותין בחשאי ת"ק סבר כיון דהשתיה מותרת חייבת בכרכה. ורב שכרן סבר הואיל דשותין כגנבה איתא משום בוצע ברך ופטורה מברכה

יבשים. אילו המתקין גזרת פרוהבישן צרעת על ראשו. ות"ת הא גופא קשיא. כדתינא לעיל: מושין. שתי מלות מורכבות. דהרי שר המשקים ראה בחלום עניים היקח נקראת בלע"ז מון: ספיקאזי. ג"כ שתי מלות מורכבות. ספיק בלשון לעז דבר. אחי: בלשון לעז נחת: בוטלג. ג"כ שתי מלות מורכבות. בוט בלשון לעז מנעל והעושין נשקין בית השלחין כדתנן אייתין הי"ש נמנעליהן הגדולים והרענים סקן עשוין מנווי ומנעין עד הירך: לרעת על ראשי. פרחא בלע"ז: והיא כפורחת. אתיא פרתת פרתת לג"ש: ח"ת הלומי אלף חלומי. ה"א וחי"ת מתחלפות שכן מנוולא אחת אהת"ע: נכתבה. שרפה תיבה פרוהבישן: פרות הנשן. שמונת הן: אשכנסי. גרמניא: ט' קצין י"ג נטלה אמיריקא. נעת פרוהבישן:

מברכה: איקלע רב כדא באתרא דרב יינא אמר ליה לימא לן מר מילתא מעליתא. אמר ליה הכי אמר רב שרפן יבושו כל היבשים. אמר ליה שפיר קאמרת אף אנא ליימא להיבשין: תנו רבנן הני אינשי דעבדין י"ש דוברין בלחש והולכין בנחת ועבדין לא לאור החמה ולא לאור האילקטרון ולא לאור הנר ולא לאור הלבנה ולפיכך קורין להי"ש מוגשיין. רב שכרן קרי ליה ספיקאזי. רב חמרא קרי ליה בוטלג: ואמר רב חמרא הרואה ענבים בחלום סמן רע לו. מראין לו שיהי צרעת על ראשו שנאמר והיא כפורחת עלתה נצה הכשילו אשכלתיה ענבים וכתוב צרעת פרתת היא בקרחתו או כגבחתו. אבל הרואה יין בחלום יצפה לעשרת גאות דכתיב עשרת גאות שכרי אפרים אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין אל תקרי הלומי יין אלא חלומי יין: ואמר רב חמרא הרואה פרוהבישן בחלום יצפה לסעודת בשר שמנה והני מילי בכתבה אמרי ליה מה מעמיך אמר להו אל תקרי פרוהבישן אלא פרות הבשן: אמר רב חביתא עשרה קבין שכר ירדה לעולם תשעה קבין נמלו האשכנזים ואחד על כל העולם. עשרה קבין י"ש ירדו לעולם תשעה קבין נמלה אמיריקא ואחת על כל העולם כולו. עשרה קבין זהב ירדו לעולם תשעה קבין נמלה אמיריקא ואחת על כל העולם כולו. עשרה קבין פולימיקום ירדה לעולם תשעה קבין נמלה אמיריקא ואחד על כל העולם כולו. עשרה קבין משוגעת ירדה לעולם תשעה קבין נמלה אמיריקא ואחד על כל העולם כולו:

הדרן עלך פרק אין בין

מתני'

מתני' לנרד על הרעה. על משקה רעה: תפלת שול. תימא. שצנת וי"ט הותרו רק על הטובה. כגון משקה הצלה מומדינת הים: יין ענבים אצל י"ג ושכר לא הותרו אף שצנת גזרת שמונה עשרה. וי"ט. וליכא משום תפלת היינו גזרת פרוהבישן שחקקה בסעיף שמונה עשר. אונדומנט י"ח נלע"ז: כרז שכרן. לעיל פרק רביעי: שצנת וי"ט הותרה היין וכו'. והו דתקן יין סקרומנטל: ויין

מתני': חייב אדם לכרך על הרעה בשם שמכרך על הטובה. ויתפלל תפלת שמנה עשרה שלוש פעמים בכל יום. ואחר כל תפלה יאמר יהי רצון שבזכות תפלת שמנה עשרה יבטל גזרת שמנה עשרה:

גמ': נימא מתניתין דלא כרב שכרן דאי כרב שכרן הא אמר בשעת פרוהבישן אין מכרכין כלל על שום משקה חריפתא. אפילו תימא כרב שכרן. ורב שכרן מעמא אחרינא אית ליה משום בוצע ברך. ותנא דידן לית ליה משום בוצע ברך: אמר רב חביטא כל היינים מותרין חוץ מיין נסך. מאי יין נסך. אמר רב כדא אילו יין שהממשלה גוזלת מהמותרים כיבשה ומחסיפנות בים ושופכין אותם בים או במדבר. ואמר רב כדא ממשלת אמיריקא אכזרי היא מפני ששופכת יינא טבא במדברא. מאי קרא. אמר קרא בת עמי לאכזר כייענים במדבר. אל תקרי כייענים אלא כיינים במדבר: ואמר רב כדא ממשלת אמיריקא שופכת דמים מפני שיון איקרי דם שנאמר כבס ביין לבושו וכדם ענבים סותו: ויתפלל תפלת שמונה עשרה ג' פעמים בכל יום: אמר רב יינא בשבת וי"ט אין צריך להתפלל תפלת שמונה עשרה מפני שבשבת וי"ט הותרה היין לקידוש ולהבדלה. וא"כ יהי תפלתו תפלת שוא: חוץ מיין נסך: אמר רב בוראי השתא בזמן הזה אין יין נסך. דהוה עובדא בתרי סוהרין חד זקן וחד צעיר עבידי מסחר בהדיהו. אמר הצעיר להזקן נזייל ונישתי יין להצלחה בהחנות מעבר לרחוב. אמר ליה הזקן והלוא בעל החנות נכרי הוא והיין שלו יין נסך. אמר ליה אף על פי כן נזייל ומובטחני שאין היין שלו נסך. ואם יהי יין נסך לא נשתי. נכנסו אמר הצעיר להחנותי הב

ויין מלכות רב. אלמא רב מלך ויין גבי הדדי ענוש יענש. פי' נקודם לאו נדיני שמים כיסאו: ויעל המלך והמן לשתות. ומשתיה חלילה עכ"ל. ותימא אמאי לא יענשו נדיני זאת נללל הישועה: שמים דהא קימ"ל שדינא ענוש יענש. לאו נדיני הב לן יינא טבא. אמר החנוני שמים חלילה: חלז למאי. איזה יין בעית. אמר ליה חס: כדרב שתיין. לעיל בעינא נסך. אמר ליה החנוני נשילי פרק ג'. בל מיני יין אית בחנותי אבל נתי יין נסך ליתא. אמר הצעיר

להזקן האם לא אמרתי לך שבחנות זו ליתא יין נסך: אמר רב שכרן. רב מלך ויין חד הוא שנאמר ויין מלכות רב. ואמר רב שכרן אין ישועה באה לישראל אלא על ידי שתית יין שנאמר ויבא המלך והמן לשתות. רב שתיין אמר אין ישועה באה לישראל אלא ע"י שתית תרי זימנין שנאמר והמלך והמן ישבו לשתות ונאמר ויבא המלך והמן לשתות: אמר רב חמרא לעתיד לבוא יבטל גזרת פרוהבישן שנאמר ושבתו את שבות ישראל וכו' ונמעו כרמים ושתו את יינם: ואמר רב חמרא מאי דכתיב ויין ענושים ישתו. צפה עמוס ברוח קדשו באחרית הימים שעתידין לגזור גזרת פרוהבישן. ניבא ואמר ויין ענושים ישתו. ומפני מה נקראין יין ענושים מפני שכל השותה אותן ענוש יענש: ואמר רב חמרא לעתיד לבוא שקלינן יינא חנם. שנאמר ואשר אין לו כסף לכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין והלב. הניחא יין. חלב למאי. כדרב שתיין דתניא רב שתיין עירב יין בחלב ושתה משום דכתיב שתיתי ייני עם חלבי: ואמר רב חמרא לעתיד לבוא ישתו היבשים בעל כרחן. שנאמר ותשקו את הנזירים יין. מי המה הנזירים הוי אומר אילו היבשים. ההוא הגמונא דפרוהבישן אשכח לרב שתיין דהוה קאי ומוריק בקבוק יין שרף לתוך גרונו. אמר ליה ולא שמיע לך דאסירי בשתיה. אמר ליה לאו כהן אנא ושרי לי. אמר ליה מינת לך הא. אמר ליה קרא כתיב. ויין לא ישתו כל כהן. א"ל א"כ גם אנא לאו כהן הב לי למעום. יהיב ליה:

אתמר

צתי מרצה. צתי משקין: מהרשלות. רשינות. שומאה הותרה בצבור. פי' הקונדס תגל לייסענס צלע"ז: שומאה הותרה בצבור. קרי לפרוהבישן שומאה וכו'. תימל. אמלי תגל קרי לגזרת פרוהבישן
 שומאה כי חוק פרוהבישן
 צרעת היא ושמה שמה
 יקרא: האי גלא. שומר
 על חוף ימל: צולתא
 דנורא. יין שרף לנן כל'י
 דמתחזי לשומר שהספינה
 מולכת יין שרף לפיכך
 טובע את הספינה: עלמא
 תתאה. עולס התחתון
 אונטער וועלט צלע"ז:
 מתני'

אתמר מפני מה לא החזיקו
 עמא דארצות חברית חק
 פרוהבישן. מפני שגזרו על
 כולן על י"ש יין ושכר. ואם
 גזרו על חדא הוהין מסתפקין
 בתרתי אידך. ואפילו אם
 גזרו על תרתי הוהין
 מסתפקין בחדא אידך. אבל הני קונגרסאי טפשאי
 גזרו על כולן והצבור אינן יכולין לעמד בהן וקימא
 לן שומאה הותרה בצבור. והיינו דאמר מר תפסת
 מרובה לא תפסת. תפסת מועט תפסת: אמר רב כומלגאי מקדמא דגזרתא
 מלכותא דאמיריקא הוה מתכנסא אלפי מיליונין סלעין בשתא מבעלי בתי
 מרוח מההרשאות דיהבו להון למכר י"ש יין ושכר. וכספא נתרבו כל שתא
 באוצר דמלכותא. ועמא דאמיריקא הוהין חייין ובריאיין ובעינין מאירין. ולא
 נשתמע פריץ וצוחה ברחובותינו. ועכשיו כספא מאוצר דמלכותא מתחלקת
 להממונין להגמונין לשומריין לחופשיין לשומריין. שומרי חופי ימא שומרי
 הגבולין גבולי קנדה ומקסיקא וכו' והני שומריין קטלין כל יומא אינשי זכאין.
 וטובעין ספינות דמתחזי להון שטעונין י"ש בנבהון: אמר רב ספיקוי
 אשתעו לי נחותי ימא האי גלא דמשבע לספינתא מתחזי כי צוציתא דנורא
 חיורתא ברישא: ואמר רב ספיקוי מקדמא דגזרתא הוה לן חד עלמא.
 ועכשיו תרי עלמין עלמא עילאה ועלמא תתאה: דרש רב כומלג. ונתתה
 הכסף בכל אשר תאוה נפשך כלל. ביין ובשכר פרט. ובכל אשר תשאלך
 נפשך חזר וכלל. אין בכלל אלא מה שבפרט. מה הפרט מפורש יין ושכר.
 אף כל אשר תאוה נפשך ואשר תשאלך נפשך יהיו יין ושכר.
 ונתתה הכסף בגללן:

מתני'

מתני' סמוך לגבולות. כמו קנדל ומקסיקא וכך היה מונה אחת. נראה לתגל דין גריס
 וכי': שבע זימנין. צנ' מפרש טעמא: וכך היה שותה תחת וכך היה מונה לאל"כ
 וסורין ככר צי"ג.
 ועזריין הגבול וככר גידס
 והשורין אינס יודעים
 שספוג י"ג.
 גמ' שבע על חטאתיכם.
 על החטאות שגזרו פרוה
 ביין קודם שמו פעם לו
 צי' פעמים ציוס ישמו
 עכשיו שבע פעמים:
 שבע ציוס הללתיך. כי
 השתה מנרך ונתן הלל
 ושנה להנורא: נרכת
 מעין חתום. אשר לו
 חנו: ועל כל אחת ואחת
 מנרך שבע נרכות. נרכת
 כשולין: טעמא דרב כדא
 עדיף. דמ"ט שתיית
 עדיפין מל"ו:
 שמוכרין

מתני':
 הדירין סמוך לגבולות עוברין
 הגבול שבע זימנין ביומא.
 ותמן שותין י"ש יין ושכר
 בפה מלא ככתוב הרחב פיך
 ואמלאהו. ושורין ככר פת
 חיורתא בי"ש ואייתין לדביתהו. כי דרכה דאייתא
 למכול ולא לשתות:

גמ': מאי מעמא דשבע. אמר רב דנא משום דהני
 אינשי דשותין בשעת פרוהבישן צדיקין הן.
 וכתיב שבע יפול צדיק וקם. רב ברזא אמר מהכא
 דכתיב ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם.
 רב מגופא אמר מהכא דכתיב שבע ביום הללתיך. רב
 כדא אמר מהכא. דכתיב והחזיקו שבע נשים
 באיש אחד. ועל כל אחת ואחת מברך ברכת מעין
 חתום. רב יינא אמר משום דכתיב וכך היה מונה
 אחת וכו' עד אחת ושבע: רב חתנא אמר כנגד שבע
 ברכות דנשואין: אמר רב שכתן נהירי לי טעמא דרב יינא יותר מכולהון.
 דאע"ג דמנה רק עד שבע אבל השתיות המצרפות מגיעין תלתין ושיתא.
 כיצד היה מונה אחת אחת אחת אחת אחת אחת אחת אחת
 ושלוש ארבע אחת וארבע חמשא. אחת וחמש שיתא. אחת ושש שבע. אחת
 ושבע תמינא. הרי תלתין ושיתא כמנין שתי פעמים ח"י. חיי עוה"ו וחיי
 עוה"ב. רב שתיין אומר לי נהירי טעמא דרב כדא דעדיף מכולהון. והחזיקו
 שבע נשים באיש אחד. ועל כל אחת ואחת מברך שבע ברכות. נמצא
 ככולהון מ"ט ברכות. אמרי דבי רב סלונאי מסתברא דטעמא דרב כדא
 עדיף: אמר רב שתיין מיום שנגזרה פרוהבישן תקעתי דירתיי סמוך לגבול
 קנדא ואיני יודע ומרגיש כלל מהגזרה: דרש רב חמרא מאי דכתיב
 משא

שמוכרחין לדבר בלשון ונדמומה. כדתניא כאנשי יבש גלעד. ותימא והלא כתבי הארי צפרקין דלעיל ר' שזון קרי לא ספיקאחי: אין גלעד וק"ל הארי זה יין שרף כדתניא כחושבנא דדין לילה צני' ^מאל ליל צני' יין: אל תקרי פסל אלא פלסל. אעפ"י שכותבין פלסל בשין ולא בסמך אך תנא דין ליטאי הוא ולינו מנחין צין שין לסין: פלסל בלע"ז נקבוק זכוכית: פסל מוש. ר' ינא אינו נריך לאל תקרי כי פסל בלע"ז היא חניות: שתיה בשבת תענוג. משום שזוכלין מטעמים שנות:

דדין. אמר שומר ישראל. אתא בקר. יבא גאולה לצדיקים העמלים בעד כל שתיה ושתיה. וגם לילה יהי' להרשעים היבשים כאנשי יבש גלעד: ועוד דריש רב חמרא. מאי דכתיב יבשו כל עובדי פסל. אל תקרי פסל אלא פלסל. כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לבקבוקי זכוכית. מה יעשו עכשיו אלו העובדין בבתי פקטוראות מכלי זכוכית. יחזרו על הפתחים לבקש נדבות ויבשו ויכלמו. רב ינא אמר פסל ממש, והכי קאמר, יבשו כל עובדי חביתות. כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לחביתות, והעובדין חביתות יחזרו על הפתחים לקבץ נדבות ויבשו ויכלמו. ורב חמרא אמאי לא אמר כרב ינא פסל ממש. אמר לך חביתות נצרכין גם עכשיו בשביל דגוי מלוחים ולכיבוש קישואין ודלועין. ורב ינא אמאי לא אמר כרב חמרא. אמר לך בקבוקי זכוכית צריכין עכשיו ביותר כדתניא עכשיו בעת פרוהבישן אין לך אדם בלא בקבוק ככיס אחוריים: בין למר ובין למר דאמרי שעכשיו יחזרו על הפתחים לקבל נדבות, כיון דצריכין גם עכשיו לחביתות ולבקבוקי זכוכית. וקשיא אתרווייהו. קשיא: אמר רב שתיין בשבת יזהר כל אדם לשתות יותר מכל יומי דשכוע משום דמלת שבת ר"ת הוא. שתיה בשבת תענוג. וכן הלכה:

תנן

לרב ינא. לעיל צפרקין: מתני' הסלוניס. כן צני' יין. וא"ת התם נאמר ומיז בנשורה צני' מפ': צהר לפני ולפניס. צהר תשתה. מיז ולא יין. וי"ל למיז ג"כ אחריים: שהשטר ירח. משום עינא בישא: תנן אם אתה עושה כן אשריך ומיז גבי סתרי תורה. ליל צני' יין: אל תקרי פסל אלא פלסל. אעפ"י שכותבין פלסל בשין ולא בסמך אך תנא דין ליטאי הוא ולינו מנחין צין שין לסין: פלסל בלע"ז נקבוק זכוכית: פסל מוש. ר' ינא אינו נריך לאל תקרי כי פסל בלע"ז היא חניות: שתיה בשבת תענוג. משום שזוכלין מטעמים שנות:

דדין. אמר שומר ישראל. אתא בקר. יבא גאולה לצדיקים העמלים בעד כל שתיה ושתיה. וגם לילה יהי' להרשעים היבשים כאנשי יבש גלעד: ועוד דריש רב חמרא. מאי דכתיב יבשו כל עובדי פסל. אל תקרי פסל אלא פלסל. כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לבקבוקי זכוכית. מה יעשו עכשיו אלו העובדין בבתי פקטוראות מכלי זכוכית. יחזרו על הפתחים לבקש נדבות ויבשו ויכלמו. רב ינא אמר פסל ממש, והכי קאמר, יבשו כל עובדי חביתות. כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לחביתות, והעובדין חביתות יחזרו על הפתחים לקבץ נדבות ויבשו ויכלמו. ורב חמרא אמאי לא אמר כרב ינא פסל ממש. אמר לך חביתות נצרכין גם עכשיו בשביל דגוי מלוחים ולכיבוש קישואין ודלועין. ורב ינא אמאי לא אמר כרב חמרא. אמר לך בקבוקי זכוכית צריכין עכשיו ביותר כדתניא עכשיו בעת פרוהבישן אין לך אדם בלא בקבוק ככיס אחוריים: בין למר ובין למר דאמרי שעכשיו יחזרו על הפתחים לקבל נדבות, כיון דצריכין גם עכשיו לחביתות ולבקבוקי זכוכית. וקשיא אתרווייהו. קשיא: אמר רב שתיין בשבת יזהר כל אדם לשתות יותר מכל יומי דשכוע משום דמלת שבת ר"ת הוא. שתיה בשבת תענוג. וכן הלכה:

לרב ינא. לעיל צפרקין: מתני' הסלוניס. כן צני' יין. וא"ת התם נאמר ומיז בנשורה צני' מפ': צהר לפני ולפניס. צהר תשתה. מיז ולא יין. וי"ל למיז ג"כ אחריים: שהשטר ירח. משום עינא בישא: תנן אם אתה עושה כן אשריך ומיז גבי סתרי תורה. ליל צני' יין: אל תקרי פסל אלא פלסל. אעפ"י שכותבין פלסל בשין ולא בסמך אך תנא דין ליטאי הוא ולינו מנחין צין שין לסין: פלסל בלע"ז נקבוק זכוכית: פסל מוש. ר' ינא אינו נריך לאל תקרי כי פסל בלע"ז היא חניות: שתיה בשבת תענוג. משום שזוכלין מטעמים שנות:

דדין. אמר שומר ישראל. אתא בקר. יבא גאולה לצדיקים העמלים בעד כל שתיה ושתיה. וגם לילה יהי' להרשעים היבשים כאנשי יבש גלעד: ועוד דריש רב חמרא. מאי דכתיב יבשו כל עובדי פסל. אל תקרי פסל אלא פלסל. כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לבקבוקי זכוכית. מה יעשו עכשיו אלו העובדין בבתי פקטוראות מכלי זכוכית. יחזרו על הפתחים לבקש נדבות ויבשו ויכלמו. רב ינא אמר פסל ממש, והכי קאמר, יבשו כל עובדי חביתות. כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לחביתות, והעובדין חביתות יחזרו על הפתחים לקבץ נדבות ויבשו ויכלמו. ורב חמרא אמאי לא אמר כרב ינא פסל ממש. אמר לך חביתות נצרכין גם עכשיו בשביל דגוי מלוחים ולכיבוש קישואין ודלועין. ורב ינא אמאי לא אמר כרב חמרא. אמר לך בקבוקי זכוכית צריכין עכשיו ביותר כדתניא עכשיו בעת פרוהבישן אין לך אדם בלא בקבוק ככיס אחוריים: בין למר ובין למר דאמרי שעכשיו יחזרו על הפתחים לקבל נדבות, כיון דצריכין גם עכשיו לחביתות ולבקבוקי זכוכית. וקשיא אתרווייהו. קשיא: אמר רב שתיין בשבת יזהר כל אדם לשתות יותר מכל יומי דשכוע משום דמלת שבת ר"ת הוא. שתיה בשבת תענוג. וכן הלכה:

לרב ינא. לעיל צפרקין: מתני' הסלוניס. כן צני' יין. וא"ת התם נאמר ומיז בנשורה צני' מפ': צהר לפני ולפניס. צהר תשתה. מיז ולא יין. וי"ל למיז ג"כ אחריים: שהשטר ירח. משום עינא בישא: תנן אם אתה עושה כן אשריך ומיז גבי סתרי תורה. ליל צני' יין: אל תקרי פסל אלא פלסל. אעפ"י שכותבין פלסל בשין ולא בסמך אך תנא דין ליטאי הוא ולינו מנחין צין שין לסין: פלסל בלע"ז נקבוק זכוכית: פסל מוש. ר' ינא אינו נריך לאל תקרי כי פסל בלע"ז היא חניות: שתיה בשבת תענוג. משום שזוכלין מטעמים שנות:

דדין. אמר שומר ישראל. אתא בקר. יבא גאולה לצדיקים העמלים בעד כל שתיה ושתיה. וגם לילה יהי' להרשעים היבשים כאנשי יבש גלעד: ועוד דריש רב חמרא. מאי דכתיב יבשו כל עובדי פסל. אל תקרי פסל אלא פלסל. כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לבקבוקי זכוכית. מה יעשו עכשיו אלו העובדין בבתי פקטוראות מכלי זכוכית. יחזרו על הפתחים לבקש נדבות ויבשו ויכלמו. רב ינא אמר פסל ממש, והכי קאמר, יבשו כל עובדי חביתות. כיון דלית י"ש יין ושכר אינן צריכין לחביתות, והעובדין חביתות יחזרו על הפתחים לקבץ נדבות ויבשו ויכלמו. ורב חמרא אמאי לא אמר כרב ינא פסל ממש. אמר לך חביתות נצרכין גם עכשיו בשביל דגוי מלוחים ולכיבוש קישואין ודלועין. ורב ינא אמאי לא אמר כרב חמרא. אמר לך בקבוקי זכוכית צריכין עכשיו ביותר כדתניא עכשיו בעת פרוהבישן אין לך אדם בלא בקבוק ככיס אחוריים: בין למר ובין למר דאמרי שעכשיו יחזרו על הפתחים לקבל נדבות, כיון דצריכין גם עכשיו לחביתות ולבקבוקי זכוכית. וקשיא אתרווייהו. קשיא: אמר רב שתיין בשבת יזהר כל אדם לשתות יותר מכל יומי דשכוע משום דמלת שבת ר"ת הוא. שתיה בשבת תענוג. וכן הלכה:

אמר

ונוצעת כשלו. הפך פרוהבישן כי היין לעקרה נזרעה. פי' ולא לעשות חוזה
 וזמנים וזרעת וזקרה כשלו. מקוה יין. פירות. הסלון. כמו שנינו לעיל
 לא יפחות וזרעין סאה. סרנים וסלונים יחזקאל
 ח"ת תרתי סלל טהרתי. אמר רב כוסא פרוהבישן ז"ל
 טית ותיי מתחלפות שאן צרעת נושנת היא ואין לה
 מנוולא סחת דטל"ת: תקנה אלא לעקרה בשרשה.
 להנחיל חוהבי"ש: ר"ת ואמר רב כוסא לא נגזרה
 יין שרף: ח"ת בשלום פרוהבישן אלא בשביל הטא
 חלל בסלון. מס ויין לשון הרע שנאמר והנה מרים מצורעת כשלו.
 לפעמים מתחלפות כונו וקימא לן על שפירה לשון הרע: אמר רב מרי
 חטים חטין. גם הם עתידין צדיקים לטבול במקוה יין כשלמה בשעתו.
 מנוולא סחת מהמחיריים: ומנין ששלמה טבל את עצמו בין דכתיב תרתי כיון
 גם שאן וסמוך מתחלפות את בשרי אל תקרי תרתי אלא טהרתי. ואמר רב
 נמצטא הליטלי כדפרישית מרי מאי דכתיב ואכיו שמר את הדבר. איזה דבר
 לעיל: שמר הוי אומר זה היין כמו ששנינו יין המשומר.
 דהדרן עלך חייב אדם רב סבאן ורב שכרן הוה יתבי אהדדי וקדקשו. מינה
 ומליקא לה מסכת לן ששלמה המלך חכם הוה משום דאמר אין טוב
 פרוהבישן:

לא יפחות וזרעין סאה. סרנים וסלונים יחזקאל
 ח"ת תרתי סלל טהרתי. אמר רב כוסא פרוהבישן ז"ל
 טית ותיי מתחלפות שאן צרעת נושנת היא ואין לה
 מנוולא סחת דטל"ת: תקנה אלא לעקרה בשרשה.
 להנחיל חוהבי"ש: ר"ת ואמר רב כוסא לא נגזרה
 יין שרף: ח"ת בשלום פרוהבישן אלא בשביל הטא
 חלל בסלון. מס ויין לשון הרע שנאמר והנה מרים מצורעת כשלו.
 לפעמים מתחלפות כונו וקימא לן על שפירה לשון הרע: אמר רב מרי
 חטים חטין. גם הם עתידין צדיקים לטבול במקוה יין כשלמה בשעתו.
 מנוולא סחת מהמחיריים: ומנין ששלמה טבל את עצמו בין דכתיב תרתי כיון
 גם שאן וסמוך מתחלפות את בשרי אל תקרי תרתי אלא טהרתי. ואמר רב
 נמצטא הליטלי כדפרישית מרי מאי דכתיב ואכיו שמר את הדבר. איזה דבר
 לעיל: שמר הוי אומר זה היין כמו ששנינו יין המשומר.
 דהדרן עלך חייב אדם רב סבאן ורב שכרן הוה יתבי אהדדי וקדקשו. מינה
 ומליקא לה מסכת לן ששלמה המלך חכם הוה משום דאמר אין טוב
 פרוהבישן:

לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמוח. ואין לך בעולם הזה חכמה
 גדולה מזו: אמר רב שתיין עתידין צדיקים לנחול כל אחד ואחד אוצרות
 מלאות יין שרף: שנאמר להנחיל אוהבי י"ש ואוצרותיהם אמלא: ואמר
 רב שתיין לא נמצא כלי מחזיק ברכה לעולם אלא הסלון. שנאמר עז לעמו
 יתן ויברך את עמו בשלום אל תקרי בשלום אלא בסלון:

הדרן עלך חייב אדם ומליקא לה מסכת פרוהבישן